काथः कृतः कृन्तति कण्ठकुब्जं
कण्ठीरवः कुञ्जरमाशु यद्वत् ॥"
सिंहाननो वासकः। शर्व्वरी हरिद्रा।
"किरातकटुकाकणाकुटजकण्टकारीशटी-
कलिद्रुकिलिमाभयाकटुककट्फलाम्भोधरैः।
विषामलकपुष्करानलकुलीरशृङ्गीवृषै-
र्म्महौषधसखैरयं जयति कण्ठकुब्जं गणः ॥"
शटी कच्चूरः। कलिद्रुः विभीतकः। किलिमं देवदारुः। कटुकं मरिचम्। विषा अतिविषा। पुष्करं पुष्करमूलम्। वृषः वासकः। वृषादिभिः किंविशिष्टैः महौषधसखैः महौषधस्य सखिभिः। तेन एतैः सहितेन महौषधेन इत्यर्थः ॥ * ॥ अथोल्बणवातादिप्रवृद्धमध्यक्षीणवातादिहेतुकानां कुम्भीपाकादिसन्निपातज्वराणां त्रयोदशानां चिकित्साभिधीयते सा च तुल्यहेतुकानां विस्फुरकादीनां त्रयोदशानामिव विधातव्या। इति सन्निपातज्वराधिकारः। इति भावप्रकाशः ॥

सन्निपातनुत्, पुं, (सन्निपातं नुदतीति। नुद्+क्विप्।) नेपालनिम्बः। इति राजनिर्घण्टः ॥

सन्निबद्धः, त्रि, सम्यग्बन्धनयुक्तः। संनिपूर्व्वबन्धधातोः कर्म्मणि क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

सन्निबन्धनं, क्ली, सम्यङ्निश्चितबन्धनम्। सम्यग्विबन्धनम्। संनिपूर्व्वकबन्धधातोरनट्प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

सन्निभः, त्रि, (सम्यक् निभातीति। सं+नि+भा+कः।) सदृशः। इति जटाधरः ॥ (यथा, भागवते। ३। १३। २२।
"भगवान् यज्ञपुरुषो जगर्ज्जागेन्द्रसन्निभः ॥")

सन्निरुद्धगुदः, पुं, (संनिरुद्धं गुदं यस्मात्।) गुह्यद्वारोद्भवरोगविशेषः। इति भावप्रकाशः ॥ (यथा, सुश्रुते। ४। २०। ४२।
"संनिरुद्धगुदं रोगं वल्मीकं वह्निरोहिणीम्।
प्रत्याख्याय यथायोगं चिकित्सितमथाचरेत् ॥"
तन्निदानादि क्षुद्ररोगशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सन्निविष्टः, त्रि, (सं+नि+विश्+क्तः।) उपविष्टः। यथा,—
"ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्त्ती
नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः।
केयूरवान् कनककुण्डलवान् किरीटी
हारी हिरण्मयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥"
इत्यादित्यहृदयम् ॥
निकटः। इति केचित् ॥

सन्निवृत्तिः, स्त्री, (सं+नि+वृ+क्तिन्।) सम्यङ्निवर्त्तनम्। (यथा, रघुः। १०। २७।
"गतिस्त्वं वीतरागाणामभूयः सन्निवृत्तये ॥")

सन्निवेशः, पुं, (संनिविशन्ते अत्रेति। सं+नि+विश+घञ्।) पत्तनादिषु दिगादिपरिच्छिन्नप्रदेशः। पूर्व्वदिगाद्यवच्छिन्नगृहम्। इति कलिङ्गः ॥ पुरादेर्बहिर्विहरणभूमिः। इति स्वाम्यादयः ॥ तत्पर्य्यायः। निकर्षणम् २। इत्यमरभरतौ ॥ किञ्च।
"नगरादिबहिः स्वैरविहारचारुभूमिषु।
तत्र द्वयं निगदितं सन्निवेशो निकर्षणम् ॥"
इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, रघुः। १४। ७६।
अशून्यतीरां मुनिसन्निवेशै-
स्तमोऽपहन्त्रीं तमसां वगाह्य ॥"
संस्थानम्। यथा, कुमारे। ३। ४५।
"उत्तानपानिद्वयसन्निवेशात्
प्रफुल्लराजीवमिवाङ्कमध्ये ॥")

सन्निहितं, त्रि, (सं+नि+धा+क्तः।) निकटस्थितम्। यथा। ब्रह्मपुराणे।
"षष्ठ्यादौ कृष्णपक्षे तु भूमौ सन्निहिता भवेत्
यावत् पुण्यममावास्यां दिनानि दश पञ्च च ॥"
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
(अग्निविशेषे, पुं। यथा, महाभारते। ३। २२०। १८।
"प्राणानाश्रित्य यो देहं प्रवर्त्तयति देहिनाम्।
तस्य सन्निहितो नाम शब्दरूपस्य साधनः ॥")

सन्न्यस्तः, त्रि, (सं+नि+अस्+क्तः।) सम्यङ्न्यासीकृतः। समर्पितः। यथा,—
"योगसन्न्यस्तकर्म्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम्।
आत्मवन्तं न कर्म्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ॥"
इति भगवद्गीतायाम् ४ अध्यायः ॥

सन्न्यासः, पुं, (सं+नि+अस्+घञ्।) जटामांसी। इति शब्दचन्द्रिका " काम्यकर्म्मणां न्यासः। यथा,—
"काम्यानां कर्म्मणां न्यासं सन्न्यासं कवयो विदुः
सर्व्वकर्म्मफलत्यागं प्राहुस्त्यागं विचक्षणाः ॥"
इति श्रीभगवद्गीतायाम् १८ अध्यायः ॥
अपि च।
"सन्न्यासः कर्म्मणां न्यासः कृतानामकृतैः सह
कुशलाकुशलाभ्यान्तु प्रहाणं न्यास उच्यते ॥"
इति मात्स्ये १२० अध्यायः ॥*॥
चतुर्थाश्रमः। तदाश्रमधर्म्मा यथा,—
"सर्व्वसङ्गपरित्यागी ब्रह्मचर्य्यसमन्वितः।
जितेन्द्रियत्वमावासे नैकस्मिन् वसतिश्चिरम् ॥
अनारम्भस्तथाहारे भिक्षा विप्रे ह्यनिन्दिते।
आत्मज्ञानविवेकश्च तथा ह्यात्मावबोधनम् ॥
चतुर्थे चाश्रमे धर्म्मो ह्यस्माभिस्ते प्रकीर्त्तितः ॥"
इति वामने १४ अध्यायः ॥*॥
तदाश्रमकालादि यथा,—
"एवं वनाश्रमे स्थित्वा तृतीयं भागमायुषः।
चतुर्थमायुषो भागं सन्न्यासेन नयेत् क्रमात् ॥
अग्नीनात्मनि संस्थाप्य द्विजः प्रव्रजितो भवेत्।
योगाभ्यासरतः शान्तो ब्रह्मविद्यापरायणः ॥
यदा मनसि सम्पन्नं वैतृष्ण्यं सर्व्ववस्तुषु।
तदा सन्न्यासमिच्छेत्तु पतितः स्याद्विपर्य्यये ॥
प्राजापत्यान्निरूप्येष्टिमाग्नेयीमथवा पुनः।
दान्तः पक्वकषायोऽसौ ब्रह्माश्रममुपाश्रयेत् ॥"
इति कौर्म्मे उपविभागे २७ अध्यायः ॥*॥
कलौ क्षत्रियवैश्ययोः सन्न्यासनिषेधो यथा,—
"अश्वमेधं गवालम्भं सन्न्यासं पलपैतृकम्।
देवरेण सुतोत्पत्तिं कलौ पञ्च विवर्ज्जयेत् ॥"
इति कलौ सन्न्यासनिषेधकं क्षत्रियवैश्यविषयकम् इति मलमासतत्त्वम् ॥ सन्न्यासप्रतिषेधश्च कलौ क्षत्रविशोर्भवेत्। इति मलमासतत्त्वप्रतिज्ञायां श्रीरघुनन्दनभट्टाचार्य्यः ॥ * ॥
चैत्रमासे सन्न्यासकरणप्रमाणं यथा,—
"चैत्रे शिवोत्सवं कुर्य्यात् नृत्यगीतमहोत्सवैः।
स्नायात् त्रिसन्ध्यं रात्रौ च हविष्याशी जितेन्द्रियः।
शिवस्वरूपतां याति शिवप्रीतिकरः परः ॥
क्षत्रियादिषु यो मर्त्यो देहं संपीड्य भक्तितः।
अश्वमेधफलं तस्य जायते च पदे पदे ॥
सर्व्वकर्म्मपरित्यागी शिवोत्सवपरायणः।
भक्तैर्ज्जागरणं कुर्य्याद्रात्रौ नृत्यकुतूहलैः ॥
नानाविधैर्म्महावाद्यैर्नृत्यैश्च विविधैरपि।
नानावेशधरैर्नृत्यैः प्रीयते शङ्करप्रभुः ॥
किमलभ्यं भगवति प्रसन्ने नीललोहिते।
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन तोषणीयो महेश्वरः ॥
शङ्खवाद्यं शङ्खतोयं वर्ज्जयेत शिवसन्निधौ।
ग्रामाद्बहिरिमं शम्भोरुत्सवं कारयेन्मुदा।
उपोष्य हुत्वा संक्रान्त्यां व्रतमेतत् समापयेत् ॥"
इति बृहद्धर्म्मपुराणे उत्तरखण्डे ८ अध्यायः ॥

सन्न्यासी, [न्]पुं, (संन्यासोऽस्यास्तीति। इनिः।) सन्न्यासाश्रमविशिष्टः। चतुर्थाश्रमी। तत्पर्य्यायः पाराशरी २ मस्करी ३ परिव्राट् ४ कर्म्मन्दी ५ श्रमणः ६ भिक्षुः ७। इति जटाधरः ॥ तस्य लक्षणादि यथा। सर्व्वं गृहादिकं त्यक्त्वा मुण्डितमुण्डो गैरिककौपीनाच्छादनं दण्डं कमण्डलुञ्च बिभ्रत् भिक्षावृत्तिर्निर्ज्जने तीर्थे वा स्थित्वा केवलमीश्वराराधनं करोति यः स सन्न्यासी। च तु सतुर्व्विधः। कुटीचरः १ बहूदकः २ हंसः ३ परमहंसः ४। तस्य धर्म्मा यथा,—
"सदन्ने वा कदन्ने वा लोष्ट्रे वा काञ्चने तथा
समबुद्धिर्यस्य शश्वत् स सन्न्यासीति कीर्त्तितः ॥
दण्डं कमण्डलुं रक्तवस्त्रमात्रञ्च धारयेत्।
नित्यं प्रवासी नैकत्र स सन्न्यासीति कीर्त्तितः ॥
शुद्धाचारद्विजान्नञ्च भुङ्क्ते लोभादिवर्ज्जितः।
किन्तु किञ्चिन्न याचेत स सन्न्यासीति कीर्त्तितः
न व्यापारी नाश्रमी च सर्व्वकर्म्मविवर्ज्जितः।
ध्यायेन्नारायणं शश्वत् स सन्न्यासीति कीर्त्तितः
शश्वन्मौनी ब्रह्मचारी सम्भाषालापवर्ज्जितः।
सर्व्वं ब्रह्ममयं पश्येत् स सन्न्यासीति कीर्त्तितः ॥
सर्व्वत्र समबुद्धिश्च हिंसामायाविवर्ज्जितः।
क्रोधाहङ्काररहितः स सन्न्यासीति कीर्त्तित ॥
अयाचितोपस्थितञ्च मिष्टामिष्टञ्च भुक्तवान्।
न याचेत भक्षणार्थी स सन्नासीति कीर्त्तितः ॥
न च पश्येत् मुखं स्त्रीणां न तिष्ठेत्तत्समीपतः
दारवीमपि योषाञ्च न स्पृशेद् यः स भिक्षुकः।
अयं सन्न्यासिनां धर्म्म इत्याह कमलोद्भवः ॥"
इति ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतिखण्डे ३३ अध्यायः ॥*॥
अपि च।
"सर्व्वन्यासी हरौ भूप धर्म्मः सन्न्यासिनां ध्रुवम्